

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 7689

Doknr.
288973

Dato
07-09-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 11. august 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 648 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 648:

”Hvad er ministerens holdning til Ankestyrelsens principafgørelse 24-19 om ændring af anbringelsessted (KEN nr 9400 af 07/05/2019), som fastslog væsentlige fejl, og hvad har den af konsekvenser?”

Svar:

Ankestyrelsens principafgørelse 24-19 af d. 07/05/2019 præciserer, at når det indstilles, at et barn eller ung, der er anbragt uden for hjemmet, flyttes fra et åbent anbringelsessted til en sikret døgninstitution eller til en særlig sikret afdeling, skal børn og unge-udvalget forholde sig særskilt til hhv. ændring af anbringelsessted og til ændring af typen af anbringelsessted.

Når kommunen vil ændre et barns anbringelsessted, skal de altid forsøge at indhente samtykke hos barnet, hvis barnet er fyldt 12 år, eller forældremyndighedsindehaverne. Såfremt der er samtykke, skal kommunen alene forelægge indstilling til børn og unge-udvalget om, at typen af anbringelsesstedet ændres.

Kan der ikke indhentes samtykke til ændring af anbringelsessted, skal kommunen forelægge både hhv. spørgsmålet om ændring af anbringelsessted og spørgsmålet om ændring af typen af anbringelsessted til børn og unge-udvalget.

Principafgørelsen drejer sig om to konkrete sager, hvor der er sket processuelle fejl i forbindelse med ændring af anbringelsessted for et barn eller en ung. I begge sager har spørgsmålet om ændring af anbringelsessted ikke været forelagt børn og unge-udvalget. I den ene af sagerne havde kommunen heller ikke forsøgt at indhente samtykke hos barnet eller hos forældremyndighedsindehaveren.

Det er afgørende, at børn høres og inddrages i beslutningerne om deres liv, ikke mindst, når de gælder så vigtige beslutninger, som beslutningen om hvor de skal bo. At ændre et barns eller en ungs anbringelsessted er et stort indgreb. Mange udsatte børn og unge oplever desværre at få ændret anbringelsessted flere gange gennem deres opvækst. Det betyder, at barnet gang på gang skal omstille sig og forholde sig til nye børn, nye steder og nye voksne. Det kan være nødvendigt for barnets bedste, men anbringelsesstedet skal kun ændres, hvis det er fornuftigt og sagligt.

Børn skal inddrages for at føle ejerskab over deres eget liv, og derfor skal kommunen gå i dialog med barnet og forældremyndighedsindehaveren for at forsøge at indhente et samtykke til ændringen. Er dette ikke muligt, skal der tages særskilt stilling til æn-

dring af anbringelsessted. Det er ikke tilstrækkeligt, at der kun tages stilling til ændring af typen af anbringelsessted.

Hvis typen af anbringelsessted ændres, og barnet eller den unge går fra at være anbragt på et åbent anbringelsessted til at være anbragt på en sikret eller særlig sikret døgninstitution, vil barnet eller den unges personlige frihed blive indskrænket. Dette er et stort indgreb i barnet eller den unges liv, og det er derfor vigtigt, at der i disse afgørelser er en høj grad af retssikkerhed. Børn og unge-udvalgene skal følge de processuelle regler, da reglerne netop har til formål at sikre en høj grad af retssikkerhed for børnene og deres forældre, og sikre at der bliver truffet den korrekte beslutning i den konkrete sag.

Principafgørelsen understreger, hvor vigtigt der er, at barnet høres og inddrages i sin egen sag. Det er vi i regeringen helt enig i, og det er også noget, jeg vil se nærmere på i det kommende udspil på børneområdet, Børnene Først.

Med venlig hilsen
Astrid Krag